

نگته بازی

نباید هم بگذشت می بود

حدود ۴۰ روز از حذف تیم ملی از جام جهانی می گذرد و حالا نوبت به حمید استیلی رسیده تا بار دیگر وقایع مربوط به دوران حضور سرمربی قبلی را بازگو کند. استیلی در زمان اسکوچیچ سرپرست تیم بود و خود مربی کروات هم هرگز رابطه خوب و دوستانه‌ای با او نداشت. حالا استیلی گفته: «چه در زمان اسکوچیچ و چه در زمان کی روش، فضای تیم ملی یکدست نبود.» زمان کی روش را که نمی دانیم، اما یکدست نبودن تیم اسکوچیچ با توجه به حضور شخص استیلی اصلا چیز عجیبی نبوده است. در واقع از قدیم عادت کردیم جاهایی که حمیدخان حضور دارد، خبری از یکدستی نباشد. بهترین مثال هم در این مورد پرسپولیس لیگ هفتم بود که تیم افشین قطبی قشنگ به گلزوه بزرگ تقسیم می شد. حالا از تیم امید فرهاد مجیدی بگذریم!

می خواستید عبور نکند؟

از زمانی که خبر پیوستن کریستیانو رونالدو به النصر عربستان به طور رسمی اعلام شد، شمار دنبال کنندگان صفحه رسمی این باشگاه در اینستاگرام با سرعتی شگفت انگیز شروع به رشد کرد؛ طوری که با هر فرش، می شد افزوده شدن چند هزار نفر به رقم دنبال کنندگان صفحه را دید. این روند تا جایی ادامه یافت که ساعتی بعد از معارفه کریس در استادיום النصر، فالوورهای صفحه این باشگاه از ۹ میلیون نفر گذشت. این به آن معنا بود که دیگر پرسپولیس پر مخاطب‌ترین صفحه رسمی باشگاه‌های آسیایی در شبکه‌های اجتماعی را در اختیار نخواهد داشت. سرخپوشان پیش‌تر ۸۳ میلیون دنبال کننده داشتند، اما حالا النصر هم‌میزب جلوب می رود که تعجبی هم ندارد. خود رونالدو بیش از ۵۰ میلیون دنبال کننده در اینستاگرام دارد و طبیعی است که هوادارانش مشتاق تعقیب صفحه باشگاه جدید او باشند.

حالا دعا کن مجوز بگیرد

حضور کریستیانو رونالدو در النصر عربستان به‌طور طبیعی باعث افزایش احتمال رویارویی او با تیم‌های ایرانی شده و کلا جدلیت مضاعفی به لیگ قهرمانان آسیا بخشیده است. در این میان علیرضا بیرانوند که با پیراهن تیم ملی ایران در جام جهانی ۲۰۱۸ سابقه مهار ضربه پنالتی رونالدو پر ترغالی را دارد، ابراز امیدواری کرده بار دیگر با این بازیکن رودرو نشود. البته که اتفاق شیرینی خواهد بود. النصر این فصل مجوز حضور در لیگ قهرمانان را به دست نیاورد و پرسپولیس هم (مثل استقلال) به دلیل عدم احراز صلاحیت از سوی کنفدراسیون فوتبال آسیا، نتوانست در مسابقات این دوره حاضر شود. حالا شاید النصر به فصل بعدی بازی‌ها راه پیدا کند، اما بیرانوند و پرسپولیس‌ها باید امیدوار باشند اول مجوز حرفه‌ای‌شان تأیید شود که با این همه مشکل، کار آسانی هم نیست.

چهره روز

کلانتر لیگ؛ ایوب از قائمشهر

رقابت بهترین‌ها بازیکنان لیگ ایران برای کسب عنوان «برترین بازیکن فصل» این هفته به نفع آنهایی پیشرفت که مصدوم یا محروم بودند و در زمین حضور نداشتند. ریکاردو آلوز (تراکتور) که به‌خاطر مصدومیت مقابل شجاعی غایب بود، تراکتور را در جدول حفظ کرد و کسبی به او نزدیک نشد. محمد محبی (استقلال) هم بازی با مس رفسنجان را به‌خاطر محرومیت از دست داد و یک رتبه در جدول بازیکنان صعود کرد. مسعود محبی به این دلیل بود که میانگین نمراتش هیچ تغییری نکرد اما رامین رضاییان که بالاتر از او قرار داشت در بازی سپاهان و پیکان نمره ضعیفی گرفت و چند پله در جدول سقوط کرد. سقوط رامین باعث شد حتی بورگن لوکادای که ایران را ترک کرده و از لیگ رفته هم یک پله صعود کند و خودش را به جایگاه چهارم برساند. لوکادای با میانگین نمرات ۷.۲۵ بعد از بیرانوند (۷.۴۶)، آلوز (۷.۲۹) و ایمان صادقی (۷.۲۶) در رتبه چهارم است و محبی (۷.۲۳) و سهرابیان (۷.۲۱) در رتبه‌های پنجم و ششم قرار دارند. اما یکی از بالانشین‌های غیرمنتظره جدول بازیکنان، هافبکی است که از تیم نساجی می آید و تأثیرگذارترین بازیکن لیگ به‌لحاظ مجموع گل و پاس گل هم هست. این بازیکن ایوب کلانتری است که با ۳ گل و ۴ پاس گل روی ۷ گل تیمش تأثیر داشته و هیچ بازیکن دیگری در لیگ جاری هنوز به این آمار نرسیده است. لوکادای (پرسپولیس) و عباسزاده (تراکتور) با ۶ گل و بدون پاس گل، ریکاردو آلوز (تراکتور) بدون گل و با ۶ پاس گل و همچنین رامین رضاییان (سپاهان) با ۳ گل و ۳ پاس گل بازیکنانی هستند که روی ۶ گل تأثیر داشته‌اند. اما ایوب کلانتری در ترکیب تیمی که به‌لحاظ گلزنی سومین تیم برتر لیگ است بالاترین مجموع گل و پاس گل را به‌خودش اختصاص داده است. او روی ۷ گل از ۱۷ گل نساجی تأثیر داشته و امروز باید در ورزشگاه آزادی مقابل پرسپولیس صدرنشین به دنبال بهبود آمارهایش باشد. این در حالی است که کلانتری طی ۱۴ بازی فقط ۱۰ بار در ترکیب اصلی بوده و یک‌بار هم به‌عنوان بازیکن جانشین به زمین رفته است. او ۳ بار به‌عنوان برترین بازیکن میدان انتخاب شده و با میانگین نمرات ۷.۰۸، یکی از ۱۰ بازیکن برتر لیگ جاری است.

تشنه افتخار

آیا جام‌ملت‌های آسیا، می تواند پایانی بر سال‌ها دوری فوتبال ایران از قهرمانی باشد؟

بهر روز رسایلی | چیزی حدود یک‌سال تا برگزاری جام‌ملت‌های آسیا در قطر فاصله داریم؛ تورنمنتی که فدراسیون فوتبال هنوز سرمربی تیم ملی را برای حضور در آن انتخاب نکرده است. این دوره از جام‌ملت‌ها در شرایطی برگزار می‌شود که فوتبال ملی ایران به معنی واقعی کلمه تشنه افتخار است و سال‌ها از آخرین موفقیت‌هایش در رده باشگاهی و ملی می‌گذرد. طی چند روز گذشته تصویری از قهرمانی تیم زیر ۲۳ سال ایران در بازی‌های آسیایی بوسان ۲۰۰۲ و ایرال شده، تورنمنتی که آخرین موفقیت فوتبال کشور را در دل داشت و حالا ۲۰ ساله کامل از آن می‌گذرد. البته که در بقیه تورنمنت‌ها هم اوضاع برای فوتبال ایران خوب نبوده و زمان‌شمسار حسرت و افسوس، بر چند دهه بالغ می‌شود. برخی از آنها را با هم مرور می‌کنیم.

جام‌ملت‌ها؛ افسوس ۴۶ ساله

ایران در دوران طلایی فوتبال ملی‌اش ۳ دوره بیای قهرمان جام‌ملت‌های آسیا شد. این اتفاق سال‌های ۱۹۶۸، ۱۹۷۲، ۱۹۷۶ رخ داد. آخرین بار تیم کشورمان با برتری یک بر صفر در برابر کویت در تهران موفق شد بر بام فوتبال آسیا بایستد، اما حالا قریب به نیم‌قرن از آن رخداد باشکوه می‌گذرد و تیم ملی حتی به فینال این تورنمنت نیز نرسیده است. آیا ممکن است این حسرت طولانی مدت سال آینده در قطر پایان‌پذیر باشد؟ امیدواریم اینطور شود، اما نمایشی که تیم‌های آسیایی در جام جهانی داشتند نشان می‌دهد کار بسیار سخت است.

قهرمانی در بازی‌های آسیایی؛ افسوس ۲۰ ساله

در مقدمه مطلب گفتیم که قهرمانی در بازی‌های آسیایی بوسان، واپسین موفقیت بزرگ ایران در یک تورنمنت معتبر بوده است؛ اتفاقی که سال ۲۰۰۲ رخ داد و شاگردان برانکو ایوانکوویچ با برتری در برابر ژاپن در دیدار نهایی موفق به فتح جام شدند. حالا ۲۰ ساله است که تیم‌های زیر ۲۳ سال ایران از تکرار این موفقیت عاجز هستند.

صعود به المپیک؛ افسوس ۴۶ ساله

وقتی در آسیا حرف چندانی برای گفتن نداریم، طبیعی است که تیم زیر ۲۳ سال ایران در میادین بین‌المللی هم با مشکل مواجه شود. در همین راستا از آخرین صعود ایران به مسابقات فوتبال المپیک تابستانی ۲۰۰۶ سال می‌گذرد. تیم کشورمان آن زمان در المپیک مونترال حاضر شد و اگر چه ۴ سال بعد نیز مجوز حضور در المپیک تابستانی ۱۹۸۰ مسکو را به دست آورد، اما از حضور در این بازی‌ها انصراف داد. از آن زمان به بعد، کار تیم امید ایران شده تغییر مربی، تعویض مسئولیت بین فدراسیون و کمیته ملی المپیک، ناکامی در مسابقات و افزودن بر روزشمار حسرت!

صعود به دور حذفی جام جهانی؛ افسوسی که تاریخی شد

اولین بار تیم ملی کشورمان سال ۱۹۷۶ موفق به حضور در مرحله نهایی جام جهانی فوتبال شده؛ زمانی که مسابقات با حضور فقط ۱۶ تیم برگزار می‌شد و از کل آسیا و اقیانوسیه هم فقط یک تیم بالا می‌رفت. در آن زمان همان حضور هم یک حماسه بزرگ و تاریخی محسوب می‌شد که شاگردان حشمت مهاجرانی آن را رقم زدند، اما در دوره‌های بعدی با وجود افزایش تعداد تیم‌ها به ۲۲ تیم هم فوتبال ملی ایران نتوانست از مرحله گروهی جام جهانی صعود کند. در حقیقت تیم کشورمان هرگز شهاد این موفقیت را نچشمیده و چون بازی‌ها از دوره بعدی و سال ۲۰۲۶ با حضور ۴۸ تیم برگزار خواهد شد، عملاً صعود به مرحله حذفی هم ارزش واقعی خودش را از دست خواهد داد.

لیگ قهرمانان آسیا؛ افسوس ۲۰ ساله

هم‌تراز با فوتبال ملی، در رده باشگاهی هم شرایط برای تیم‌های کشورمان خوب نبود و از آخرین قهرمانی ایران در لیگ قهرمانان آسیا ۲۰ ساله کامل می‌گذرد. آخرین بار سال ۱۹۹۲ پاس تهران با برتری یک بر صفر در برابر الشباب عربستان در مسابقاتی که آن زمان جام باشگاه‌های آسیا خوانده می‌شد موفق به کسب جام شد. پس از آن البته فینالیست‌هایی مثل استقلال، سپاهان و پرسپولیس در این تورنمنت داشتیم، اما دیگر رنگ جام ندیدیم. حالا بگذریم از اینکه این اواخر حتی بزگان فوتبال ایران مجوز قانونی حضور در این بازی‌ها را هم پیدا نمی‌کنند!

سوژه روز

به‌به؛ چه رسم خوبی!

شاکی جدید پرسپولیس محمد رویانیان است؛ مدیرعامل اسبق باشگاه که گویا برای ضمانت یک وام، سند منزل شخصی‌اش را گرو گذاشته. اقساط وام توسط مدیران بعدی پرداخت نشده و خانه او هم از کف رفته است. از قرار معلوم رویانیان حکمی تقریباً ۴ میلیارد تومانی علیه پرسپولیس گرفته و چند روز است که رسانه‌ها را روی سرش گذاشته است. مدیرعامل پیشین سرخ‌ها که به شکلی غیرمرتبط و از پلیس به پرسپولیس آمد، در قامت یک «مظلوم» مشغول مصاحبه‌های پیاپی است. او می‌گوید خانه بزرگ و گران‌قیمتش را برای باشگاه فروخته، اما حالا حتی اگر ۴ میلیارد تومان مزبور را هم بگیرد، تنها می‌تواند یک آپارتمان ۵۰ متری در مرکز شهر تهیه کند. رویانیان می‌گوید هنوز مستأجر است و اجاره‌بهای بالا، آزارش می‌دهد.

اتفاقا خیلی رسم خوبی است که مدیران دولتی و باشگاه پرسپولیس و استقلال از این به بعد پای سود و ضرری که به هم می‌رسانند، بمانند. به خدا ما از صمیم قلب از این اتفاق استقبال می‌کنیم. کاش دولت قانونی بگذارد که اگر مثلاً در این فقره شاهد زیان بکی مثل رویانیان بودیم، باشگاه تا دینار آخر خسارت واقعی و به روز او را پرداخت کند اما در عوض اگر این مدیران خسارتی به باشگاه زدند، خودشان از جیب خودشان آن را جبران کنند. اگر قرار باشد راه دور نرویم، همین آقای رویانیان در ماجرای مربوط به عقد قرارداد و بعد هم فسخ با مانوئل ژوزه، زبان‌های فنی و مالی بسیار بزرگی به پرسپولیس تحمیل کرد. محاسبه ضرر فنی کار آسانی نیست و شاید نتوان مابه‌ازای ریالی آن را حساب کرد اما دست‌کم در ماجرای ژوزه همه پادشاهان هست که چه فاجعه‌ای به‌بار آمد. رویانیان این مربی را به شکلی نسنجیده و بدون توافق اخراج کرد و حتی اجازه حضور او در تمرینات را نداد. ژوزه و دستیارانش هم از این اتفاق فیلم گرفتند و به فیفا فرستادند. نتیجه هم این شد که کادر پرترغالی چیزی حدود یک میلیون و ۳۰۰ هزار یورو علیه پرسپولیس حکم گرفت و باشگاه تا سال‌ها درگیر یک بحران بزرگ و اضطراب‌آور شد.

حالا که رویانیان منت خانه بزرگش را روی سر هواداران می‌گذارد و می‌گوید با ۴ میلیارد تومان امروز ناچار است مسکنی بسیار نازل‌تر فراهم کند، خوب است خودش هم جواب بدهد یک میلیون و ۳۰۰ هزار یورو پول مفتی که در گلولی ژوزه ریخته شد. با قیمت فعلی چقدر می‌ارزد؟ ما به شما می‌گوییم؛ چیزی حدود ۶۰ میلیارد تومان؛ و این فقط یک قره‌از خسارت‌هایی است که امثال رویانیان به پرسپولیس زدند.

پیش‌بازی

ردای قهرمانی را نساجی می‌بافد

ادامه از صفحه ۱۷
خوب در هفته اول، در ۹ هفته بعدی فقط یک امتیاز گرفتند و ۴ بازی اخیرشان را هم باختند. اگر قرار به ادامه همین روند باشد، ملوان می‌تواند با کسب ۳ امتیاز خودش را به خوبی از جمع قرقرنشین‌ها جدا کند، به‌خصوص که از لیگ‌چی‌ها هفته است نرسیده است و ۲ هفته است گل هم نمی‌خورد. آیا زمان اوج گرفتن قوی سپید سر رسیده است؟

مس رفسنجان – پیکان

درساره این بازی چه می‌توان گفت؟ مصاف ۲-سرمربی به شدت محتاط که کم‌کم‌ترین بازی‌های لیگ، حاصل تلاش آنهاست. به میزبانی تیمی که ۷۵ درصد بازی‌هایش بدون گل تمام شده است؛ درباره این مسابقه حرف چندانی وجود ندارد. صبر کنید اگر بدون گل تمام نشد، بعد از بازی درباره‌اش حرف می‌زنیم.

بازگشت به دهه ۸۰؟

به دلیل، احتمالاً نیمکت تیم ملی در اختیار یک مربی ایرانی قرار می‌گیرد

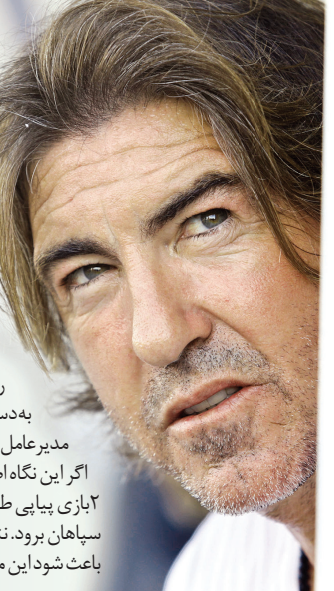
او با داستان معروف «ویلموتس گیت» که بلای بر سر فوتبال ایران و البته اعتبار و جایگاه خودش آورد. انتخاب مربی بلژیکی در آن مقطع، ضرر به بسیار بزرگ خواهد رسید. این اتفاق در شرایطی رخ می‌دهد که در تمام طول دهه ۹۰، هدایت تیم ملی در اختیار مربیان خارجی؛ کارلوس کی‌روش، مسارک ویلموتس و در اگان اسکوچیچ بود. آخرین بار، در نیمه دوم دهه ۸۰، ۳ سرمربی ایرانی؛ علی دایی، امیرقلعه‌نویی و افشین قطبی روی نیمکت تیم ملی نشستند و حالا به‌نظر می‌رسد فوتبال ملی ایران از این منظر در آستانه بازگشت به چیزی حدود ۱۵ سال پیش قرار گرفته است. اینکه آیا انتخاب مربی ایرانی در تیم ملی کار درستی است یا نه، مجال بحثی مفصل را می‌طلبد، اما در شرایط فعلی به‌نظر می‌رسد مجموعه فدراسیون فوتبال به ۲ دلیل تصمیمش را برای برگزیدن مربی بومی گرفته است و حتی گفته می‌شود فرهاد مجیدی و امیرقلعه‌نویی از شانس بیشتری به این منظور برخوردار هستند.

■ **دلیل دوم:** واضح است که فوتبال ایران از مشکلات شدید مالی رنج می‌برد. هر چه پاداش در جام جهانی گرفتیم (تازه‌اگر به‌خاطر تحریم بانکی قابل وصول باشد) صرف طلب ویلموتس و دستمزد کی‌روش و انبوه دستیاران خارجی‌اش خواهد شد. بنابراین دیگر پولی در بساط نیست که قرار داد درشت دلاری بسته شود. وزارت ورزش هم در شرایطی قرار ندارد که کمک‌های همیشگی را انجام بدهد. بنابراین انتخاب سرمربی داخلی می‌تواند گزینه وسوسه‌کننده‌ای باشد؛ کادری که به ریل پول بگیرد و دغدغه نوسانات ارزی را هم به فدراسیون تحمیل نکند.

شنبه‌ها از فدراسیون فوتبال حاکمی از آن است که در صورت قطع همکاری کارلوس کی‌روش با تیم ملی ایران، نیمکت این تیم به یک مربی ایرانی خواهد رسید. این اتفاق در شرایطی رخ می‌دهد که در تمام طول دهه ۹۰، هدایت تیم ملی در اختیار مربیان خارجی؛ کارلوس کی‌روش، مسارک ویلموتس و در اگان اسکوچیچ بود. آخرین بار، در نیمه دوم دهه ۸۰، ۳ سرمربی ایرانی؛ علی دایی، امیرقلعه‌نویی و افشین قطبی روی نیمکت تیم ملی نشستند و حالا به‌نظر می‌رسد فوتبال ملی ایران از این منظر در آستانه بازگشت به چیزی حدود ۱۵ سال پیش قرار گرفته است. اینکه آیا انتخاب مربی ایرانی در تیم ملی کار درستی است یا نه، مجال بحثی مفصل را می‌طلبد، اما در شرایط فعلی به‌نظر می‌رسد مجموعه فدراسیون فوتبال به ۲ دلیل تصمیمش را برای برگزیدن مربی بومی گرفته است و حتی گفته می‌شود فرهاد مجیدی و امیرقلعه‌نویی از شانس بیشتری به این منظور برخوردار هستند.

■ **دلیل اول:** مهدی تساج یک خاطره تکان‌دهنده از انتخاب سرمربی خارجی دارد. دیگر نیازی به بازگویی نیست که

وضع استقلال در جدول رده‌بندی لیگ برتر اصلاً بد نیست. این تیم با پرسپولیس صدرنشین فقط ۲ امتیاز اختلاف دارد و البته به‌طور متوسط از هر بازی ۲ امتیاز گرفته تا مدعی تمام و تمام قهرمانی باشد. با این حال شرایط برای شخص ریکاردو ساپینتو چندان ایده‌آل به‌نظر نمی‌رسد. سرمربی پرترغالی از یک طرف سر مسائلی مثل کمپ محروم حجازی با مدیران باشگاه درگیر است و از طرف دیگر به‌خاطر نمایش‌های ضعیف تیمش بعد از جام جهانی تحت فشار قرار گرفته. این چندروز صدای انتقادهای استقلال بالا گرفته؛ تیمی که در بازگشایی مسابقات، متحمل آتسولوی نه‌چندان سزوارانه در برابر پرسپولیس و مس رفسنجان شده و یک برتری خفیف مقابل صنعت نفت آبادان به‌دست آورده است. برخی بر این باورند که علی فتح‌الله‌زاده، مدیرعامل استقلال منتظر یک لغزش از ساپینتو است تا عذر او را بخواند. اگر این نگاه اصالت داشته باشد، کار مربی پرترغالی سخت است؛ چون در آ بازی پیاپی طی هفته‌های پانزدهم و شانزدهم باید به مصاف تراکتور و سپاهان برود. نتیجه‌نگرفتن ساپینتو در این ۱۸۰ دقیقه نرسوست‌ساز شاید باعث شود این مربی روزت‌از آنچه تصور می‌کرد به پایان خط برسد.

۱۸۰ دقیقه حساس

ساپینتو ۲ بازی حساس با تراکتور و سپاهان دارد و البته باید مراقب لغزش خود باشد

رتبه	تیم	بازی‌ها	برد	مساوی	باخت	گل-+/-	تفاضل گل	امتیاز
۱	پرسپولیس	۱۴	۸	۵	۱	۵-۱۵	۱۰	۲۹
۲	استقلال	۱۴	۷	۶	۱	۸-۱۵	۷	۲۷
۳	سپاهان	۱۴	۶	۶	۲	۹-۱۹	۱۰	۲۴
۴	گل‌گهر	۱۳	۷	۳	۳	۱۲-۱۹	۷	۲۴
۵	نساجی	۱۴	۵	۴	۵	۱۷-۱۷	۴	۲۰
۶	فولاد	۱۵	۴	۸	۳	۱۵-۱۵	۲	۲۰
۷	مس رفسنجان	۱۴	۳	۱۰	۱	۴-۷	۳	۱۹
۸	آرمنیوم	۱۴	۵	۴	۵	۶-۸	۲	۱۹
۹	تراکتور	۱۴	۵	۴	۵	۱۶-۱۵	-۱	۱۹
۱۰	ذوب‌آهن	۱۵	۳	۹	۳	۱-۱۳	۳	۱۸
۱۱	هوداد	۱۵	۴	۵	۶	۱-۱۴	-۳	۱۷
۱۲	پیکان	۱۴	۳	۷	۴	۱۰-۷	-۳	۱۶
۱۳	ملوان	۱۴	۲	۶	۶	۱-۱۴	-۴	۱۲
۱۴	مس کرمان	۱۴	۲	۵	۷	۱-۱۴	-۵	۱۱
۱۵	صنعت نفت	۱۴	۲	۴	۸	۱۷-۹	-۸	۱۰
۱۶	نفت مسجد سلیمان	۱۴	۲	۳	۹	۳۴-۱۲	-۲۲	۹